

دىن ۋە ئېتىقاد ئەركىنلىكىنىڭ مەزمۇنى؛ ئاتا - ئانىلار ۋە بالىلار

خەلقئارا پۇقرالار ۋە سىياسىي ھوقۇق ئەھدىنامىسىنىڭ 18-ماددىسىدا

ئاتا-ئانىلار ۋە بالىلارغا دىن ۋە ئېتىقاد ئەركىنلىكى توغرىسىدا

ئالاھىدە ھوقۇق بېرىلگەن. ئاتا-ئانىلار ۋە قانۇنىي ۋەسىيلىرى

بالىلىرىغا دىنىي ۋە ئەخلاق تەربىيەسى بېرىشكە ، شۇنداقلا ئائىلە

تۇرمۇشىنى ئېتىقادىغا ئاساسەن تەشكىللەشكە ھوقۇقلۇق.

ئەمما كىشىلىك ھوقۇققا ئىگە چوڭلارلا ئەمەس! بالىلارنىڭمۇ دىن ۋە

ئېتىقاد ئەركىنلىك ھوقۇقى بار - مەسىلەن ، دىنىي ۋە ئېتىقادىي

جەمئىيەتنىڭ ھاياتىنىڭ بىر قىسمى بولۇشى ۋە دىنىي بايراملارغا

ياكى دۇئا-تىلاۋەتلەرگە قاتنىشىش ھوقۇقى بار.

بالىلارمۇ ئاتا-ئانىسىنىڭ ياكى ھامىيىسىنىڭ ئارزۇسى بويىچە دىنىي

تەلىم-تەربىيە ئېلىش ھوقۇقىغا ئىگە. ئۇلار ئاتا-ئانىسىنىڭ ئارزۇسىغا

قارشى تۇرىدىغان دىنىي تەلىم-تەربىيەگە قاتنىشىشقا

مەجبۇرلانماسلىقى كېرەك ، بالىلارنىڭ پىشىپ يېتىلىشىگە ئەگىشىپ

ئۇلارنىڭ ئارزۇسى كۈنسىرى نەزەرگە ئېلىنىشى كېرەك.

بۇ ھوقۇقلارنىڭ دەپسەندە قىلىنغانلىقىغا ئائىت نۇرغۇن مىساللار بار.

ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىدە ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۆتمۈشتىكى

مىراسىنىڭ بىر قىسمى سۈپىتىدە ، ھۆكۈمەتلەر جەمئىيەتنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىنى كونترول قىلىشنى خالايدۇ. مەسىلەن ،

تاجىكىستاندا 18 ياشتىن تۆۋەنلەر دەپنە مۇراسىمىدىن باشقا ، دىنىي ئىبادەت ياكى پائالىيەتلەرگە قاتنىشىشى قانۇنلۇق چەكلەنگەن. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى باشقا دۆلەتلەردە ، ھۆكۈمەتلەر مەسچىت ۋە خىرىستىيان چېركاۋلىرىغا بارغان ياكى يازلىق لاگېرغا ئوخشاش پائالىيەتلەرگە قاتناشقان ئوقۇش يېشىدىكى بالىلارنى سوراق ۋە پاراڭلىنىش قىلغان ، شۇنداقلا ئۇلارنى مەكتەپلەردە ئوچۇق-ئاشكارە ئەيىبلەنگەن.

شۇڭا بەزى ھۆكۈمەتلەر بالىلارنىڭ دىنغا ئېتىقاد قىلىشىنى توسىدۇ.

باشقا بەزى ھۆكۈمەتلەر بولسا ئاز سانلىق مىللەت بالىلىرىنى كۆپ سانلىقلار ئېتىقاد قىلىدىغان دىنغا ئىشەندۈرۈشنى مەقسەت قىلغان دىنىي ئوقۇتۇشقا قاتنىشىشقا مەجبۇرلايدۇ. بۇ ئىش دۆلەتلەرنىڭ بالىلارنىڭ

نەزەرىيە جەھەتتىنلا ئەمەس ، بەلكى ئەمەلىيەتتە دىنىي تەلىماتلاردىن كەچۈرۈم قىلىنىشىغا كاپالەتلىك قىلىش مەجبۇرىيىتى بارلىقىغا قارىماي تۇرۇپ يۈز بېرىدۇ.

تۈركىيەدە بولسا ، دىنىي مەدەنىيەت ۋە ئەخلاق دەرسلىكى ۋە دەرسلىك كىتابلار بەزى ئىسلاھاتلارغا قارىماي ، يەنىلا دىنىي ئوقۇتۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. يەھۇدىي ۋە خىرىستىيان

ئوقۇغۇچىلىرى نەزەرىيە جەھەتتىن بۇ ئوقۇتۇشتىن كەچۈرۈم قىلىنغان بولسىمۇ ، ئەمما ئەمەلىيەتتە بۇ كەچۈرۈم قىلىشنى تەلەپ

قىلىش قىيىن ياكى مۇمكىن ئەمەس. ئالپۇي ، باھاي ، ئاتپۇست ياكى ئاگنوتىك ئائىلىلەرنىڭ بالىلىرى ياكى ئۆز ئىختىيارى بىلەن بۇ دىنلارغا ئېتىقاد قىلغان ئوقۇغۇچىلار بۇ خىل دەرسلىكلەرگە قاتنىشىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ مىساللارنىڭ ھەممىسىدە ئاتا-ئانىلار ۋە بالىلارنىڭ ھوقۇقى دەخلى-تەرۇزغا ئۇچرىماقتا.

«بالىلار ھوقۇقى ئەھدىنامىسى» ماقۇللىنىشتىن ئىلگىرى ، خەلقئارا كىشىلىك ھوقۇق قانۇنىدا بالىلارنىڭ ھوقۇقى ئالاھىدە مۇزاكىرە قىلىنمىغان ئىدى. ئەھدىنامە بۇنى ئۆزگەرتىپ ، بالىلارنى ھوقۇق ئىگىسى ، شۇنىڭدەك 14-ماددىدا ئۇلارنىڭ دىن ۋە ئېتىقاد ئەركىنلىك ھوقۇقى بار دەپ تەكىتلىدى.

14-ماددىدا بالىلارنىڭ ھەم مۇستەقىل ھەم ئاجىز بولغانلىقى ئۈچۈن ، ئۇلارنىڭ دىن ياكى ئېتىقاد ئەركىنلىك ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈشىدە ، ئاتا-ئانىلارنىڭ ياردىمىگە ۋە يېتەكلىشىگە موھتاج ، بولۇپمۇ دۆلەتنىڭ كاپالىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ كۆرسىتىلگەن.

ئەھدىنامىدە بارلىق ئىشلارغا يېتەكچىلىك قىلىش پرىنسىپى بالىلارنىڭ ئەڭ ياخشى مەنپەئىتىنى چىقىش نۇقتىسى قىلىش كىرەك دەپ كۆرسىتىلگەن. ئۇ يەنە بالىلارنىڭ ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك بارلىق ئىشلاردا ئۆز كۆز قارىشىنى بايان قىلىش ھوقۇقى بارلىقىنى

تەكىتلەيدۇ. قانداقلا بولمىسۇن، چوڭلار ، بولۇپمۇ ئاتا-ئانىلار

ھەمىشە بۇ ئەڭ ياخشى مەنپەئەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكى توغرىسىدا يەكۈن چىقىرىپ ، بالىلار ئۈچۈن سۆزلىشى كېرەك.

ئەمما ، بالىلار ۋە ئاتا-ئانىلارنىڭ قىزىقىشى بەزىدە ئوخشىمايدۇ. بۇ

خىل ئەھۋال ئاستىدا ، بالىلارنىڭ دىن ۋە ئېتىقاد ئىرىكىلىك ھوقۇقى

ئاتا-ئانىلارنىڭ ئوخشاش ھوقۇقى بىلەن تەڭپۇڭلاشتۇرۇلۇشى

كېرەك.

مەسىلەن ، بالىنىڭ قايىسى ياشتا دىن ياكى ئېتىقاد ھەققىدە ۋە ياكى

چېركاۋغا بېرىش ھەققىدە ئۆزى قارار چىقىرىش ھوقۇقى بار؟

«بالىلار ھوقۇقى ئەھدىنامىسى» غا ئاساسەن ، دىن ۋە ئېتىقاد

مەسىلىسىدىكى ئاتا-ئانىلارنىڭ يۆنىلىشى بالىنىڭ يېتىلىش نىقتىدارىغا

ماس ھالدا مېڭىشى كېرەك. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا ، بالا قانچە چوڭ

ۋە پىشىپ يېتىلگەن بولسا ، ئۇلاردا بولۇشقا تېڭىشلىك ئىرىكىلىك

شۇنچە چوڭ بولىشى كېرەك.

قۇرامىغا يەتكەنلەرنىڭ خەلقئارالىق قانۇنىي ئۆلچىمى بولسا 18

ياش، ئەمما بالىلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش دەۋرىدە قانچىلىك

مۇستەققىللىق ۋە روھىي جەھەتتىن يېتىلىشىنى بەلگىلەش مەسىلىسىدە

مەدەنىيەت ۋە ئارقا كۆرۈنىش ئارىسىدا نۇرغۇن ئوخشىماسلىقلار مەۋجۇت.

ئوخشىمىغان دۆلەتلەرنىڭ قانۇن-نېزاملېرى ئوخشىمايدۇ. مەسىلەن ، شۋېتسىيەدە ، 12 ياشتىن باشلاپ بالىلارنى ئۇلارنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلىپ دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئەزاسى قىلىش چەكلەنگەن.

«بالىلار ھوقۇقى ئەھدىنامىسى» ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلارنى قانداق تەربىيەلەيدىغانلىقى توغرىسىدا ئومۇمىي ئۆلچەم تۇرغۇزۇپ بەردى - دىن ۋە ئېتىقاد ئادىتى بالىنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي ساغلاملىقىغا ياكى تەرەققىياتىغا زىيان يەتكۈزمەسلىكى كىرەك.

ئاتا-ئانىلارنىڭ دىن ياكى ئېتىقاد ئەركىنلىك ھوقۇقى بىلەن بالىنىڭ ھوقۇقىغا قارشى مۇناسىۋەتلىك دېلۇلار ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ. ئەمما ، يەھۋا گۇۋاھچىلىرىنىڭ بالىلارنىڭ قان سېلىشىنى توسۇش دېلۇسى سوت مەھكىمىلىرىنىڭ ئاتا-ئانىلارنىڭ دىن ياكى ئېتىقاد ئەركىنلىك ھوقۇقىغا دەخلى-تەرۇز قىلغانلىقى ۋە بالىلارنىڭ ياشاش ھوقۇقىنى قوللايدىغانلىقىنىڭ بىر مىسالى بۇللايدۇ.

خۇلاسىلەپ ئېيتقاندا ، بۇ فىلىمدە بىز ئاتا-ئانىلار ۋە بالىلارنىڭ
ھوقۇقىنى كۆردۈك.

بالىلارنىڭ دىن ياكى ئېتىقاد ئەركىنلىكى، شۇنىڭدەك ئاتا-ئانىلارنىڭ
بالىلىرىنى ئېتىقادىغا ئاساسەن تەربىيەلەش ھوقۇقى بار. بۇنى بالىنىڭ
يېتىلىشى بىلەن ماس قەدەمدە ئېلىپ بېرىش كېرەك ، دىن ياكى ئېتىقاد
بىلەن شۇغۇللىنىش بالىنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي ساغلاملىقىغا ياكى
تەرەققىياتىغا زىيان يەتكۈزۈشكە كېرەك. دۆلەتلەرنىڭ بالىلارنىڭ
دىنغا ئېتىقاد قىلىشىنى چەكلەش ۋە ئاز سانلىق مىللەت بالىلىرىغا كۆپ
سانلىقلار ئېتىقاد قىلىدىغان دىننى مەجبۇرلىشى يۇقارقى ھوقۇققا
خىلاپلىق قىلىشىنىڭ مىسالى بولالايدۇ.

سىز تور بەتتىكى تەربىيەلەش ماتېرىياللىرىدىن ئاتا-ئانىلار ۋە
بالىلارنىڭ دىن ۋە ئېتىقاد ئەركىنلىكى ، ۋە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك
كىشىلىك ھوقۇق ھۆججەتلىرىنىڭ تېكىستلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان
تېخىمۇ كۆپ ئۇچۇرلارنى تاپالايسىز.